

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 27. S. Simeon Trevirensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

consulto Episcopo suo penitentiam & ab- Sæculum XI.
solutionem a Papa accipere nemini licet. ()* A. C. 1031.
 Cetera Acta hujus Concilii Lemovicen-
 sis desiderantur.

§. XXVII.

S. Simeon Trevirensis.

Simeon Monachus, cujus testimonium *Sup. §. 24.*
 de fide Orientalium circa Apostolatam
 S. Martialis in Concilio Lemovicensi pro-
 ductum, (***) inter illustriores Viros San-
 ctos hujus Sæculi locum meruit. Is Sy- *vit. Sæc. 6.*
 racusis in Sicilia ex parentibus Græcis & *Ben. p. 372.*
 nobilissimis natus & Christianis moribus *Boll. I. Jun.*
to. 19. p. 87.
 educatus, septennis a patre Constantino-
 polim perducitur, ibique sapientissimis
 Magistris erudiendus traditur. Crescen-
 te ætate, cum exemplum Occidentalium,
 Jerosolymam petentium, præ oculis ha-
 beret,

(*) Ex his dicta in Nota ad Num. 7. confir-
 mantur, atque studiosus Historiæ Ecclesiasticæ
 Lector ex iis, quæ in Conciliis tam universali-
 bus quam provincialibus dicta & acta fuerunt,
 quid de potestate & infallibilitate Romani Pon-
 tificis, & de Forma Regiminis Ecclesiastici tota
 Ecclesia semper sentierit, longe melius cognosceret,
 quam ex argumentis, quæ vel præjudicium, vel
 proprii ingenii fecunditas produxit.

(**) Traditio Orientalium, si satis probata
 esset, inter cetera argumenta pro Apostolatu
 S. Martialis esset optimum.

Sæculum XI. beret, desiderium subiit, ad eam civita-
A.C. 1031. tem commeandi. Igitur postquam Lo-
 ca Redemptionis nostræ lustrasset, in Pa-
 læstina remansit, & septem annis pere-
 grinantibus Christianis ignotarum via-
 rum Ducem se præbuit, Virum Sanctum
 nomine Hilarium pii operis socium ha-
 bens. Postea vero cuidam Anachoretæ,
 in turri ad Jordanem nobilem amnem
 posita habitanti se junxit. Quadam die
 Simeonem juvenili levitate per fenestram
 feminas, quæ camelos bibendi causa ad
 fluvium deduxerant, licentius conspi-
 cientem Anachoretæ, in cella superiore
 existens, ad se vocat, & licet eum non
 vidisset, exprobrat, quid fecisset, quin
 etiam, quid cogitasset. Tum adjecit:
*Quid prodest tibi, fili mi, hæreditatem
 patris tui abjecisse, si desideria hujus Sæ-
 culi non amputas, & carnis illecebris ca-
 piaris? cumque videret vultum juvenis
 rubore suffundi, dixit: Noli despondere
 animum, fili mi, spem optimam per Dei
 gratiam de te concepi. Tuum est in hostem
 humani generis pugnare, & Dei Optimi
 Maximi auxilia ad vincendum tibi tribue-
 re. Quem rogo, ut tibi mercedem bonam
 reddat pro obsequiis per hos annos mibi
 præstitis; ego vero populi confluentis fre-
 quentiam diutius ferre non possum. Recedo.
 Nec mora, Simeonis oculis se subducens,
 alio migravit.*

Simeon

Simeon magno desiderio tenebatur, Sæculum XI. A.C. 1031.
 vivendi more Anachoretarum, & quia a
 Magistris & exemplo Sanctorum Patrum
 didicerat, initium ducendum esse a ty-
 rocino in Congregatione Fratrum sub-
 eundo, Bethlehemum se contulit, & in
 Cœnobio Sanctæ Mariæ monachum in-
 duit, ubi biennio versatus Ministerio Dia-
 cono functus est. Exinde ad Monasterium
 ad radices montis *Sinai* perrexit, in quo
 postquam aliquot annos commoratus fu-
 isset, accepta ab illius loci Abbate licen-
 tia angustum specum, in littore maris
 rubri situm, pro cella sibi delegit, ubi an-
 nos prope duos solus perseveravit. Ve-
 rum cum a multitudine hominum illud
 mare navigantium, & ad ipsum invisen-
 tium, fatigaretur, in monasterium re-
 versus, ad alterum monasterium in ver-
 tice montis positum, atque ob incursum
 Arabum desertum, reparandum mitti-
 tur.

Interim aliquot Fratres in Occiden-
 tem missi fuerant ad peragenda monaste-
 rii negotia, scilicet, recipiendam pecu-
 niam, quam ipsis Richardus II. Dux Nor-
 manniæ largiebatur; quippe piissimus
 Princeps pretiosa dona Ecclesiis, in omni-
 bus ferme orbis partibus, offerebat. Ec-
 clesiæ S. Sepulchri Jerosolymæ centum
 auri libras dono misit, ut nihil dicamus
 de ejusdem munificentia, qua cunctos

*Glab. lib. I.
c. 5.*

Hist. Eccles. Tom. XIV. S Jero-

Sæculum XI. Jerosolymam proficiscentes donis cumu-
 A.C. 1031. lare solebat. Tandem singulis annis mo-
 Simeon in nachi aliquot montis Sinai Rothomagum
 Francia. adveniebant, ad recipiendam eleemosy-
 nam a Richardo Duce sibi concessam, at-
 que magna auri argentique vi onusti re-
 cedebant. Illis vero, qui illo anno ad
 recipiendum istum censum missi fuerant,
 in via vita functis, Dux pecuniam serva-
 vit, & per nuncios significari jussit, mit-
 tendum esse ad se exploratæ fidei mona-
 chum, qui eam acciperet. Ergo com-
 muni omnium judicio Simeon hoc iter
 suscipere jubetur, qui repugnante licet
 animo obediit. Id vero sine dubio ad
 eum eligendum ceteros impulit, quod
 linguas quinque, videlicet Ægyptiacam,
 Syriacam, Arabicam, Græcam, & Lati-
 nam calleret.

Simeon itaque Ægyptum petiit, cum-
 que in navigio cujusdam mercatoris Ve-
 neti secundo Nilo veheretur, occurre-
 runt piratæ, qui ceteros omnes trucidarunt,
 solo Simeone excepto. Is enim,
 librato in flumen corpore, nando strenue
 Barbarorum crudelitatem effugit. Tum
 ubi terrestri itinere non sine multis pe-
 riculis Antiochiam pervenit, a Christianis
 magna charitate exceptus, brevi tem-
 pore illius Regionis Optimatibus, & ipsi
 Patriarchæ carissimus fuit. Cum ibi Ri-
 chardum, Abbatem S. Vitoni in civitate
 Virdu-

Viridunensi, habuisset Jerosolymam proficiscentem, non solum ei teneræ amicitiae vinculo junctus est, sed etiam Patris loco coluit. Exinde vero Simeon ex Antiochena civitate itineris socium, monachum nomine Cosmum, accepit, quocum in Franciam perveniens, humanissime exceptus est a quodam Comite Guilielmo, qui Dux Aquitaniæ fuisse creditur. Postquam aliquamdiu apud hunc Principem Simeon fuisset diversatus, mortem oppetiit Cosmus. Hinc ille solus Rothomagum commeavit; ubi, comperto, quod Richardus Dux e vita migrasset, neminem habuit, qui de censu vel eleemosina monasterio Sinaitano destinata quidquam certi responderet. Rothomagi Simeone in ædibus cujusdam Comitis, nomine Gosselini, diversante, is ipso auctore in monte urbi Rothomagensi proximo, in honorem SS. Trinitatis, monasterium ædificavit, ibique Simeon S. Catharinæ Reliquias, quas iter faciens portabat, deposuit. Tunc ergo ista Ecclesia a Sancta Virgine non solum nomen accepit, sed etiam ex illo tempore S. Catharina in Francia coli cœpit. Ceterum Richardo II. Duce Normanniæ anno millesimo vigesimo octavo decedenti Robertus II. Frater successit.

Simeon spe sua frustratus recipiendæ pecuniam, quæ itineris longi causa fuerat,

S 2

rat,

Sæculum XI.

A.C. 1031.

Sup. lib.

LVIII.

§. 57.

Chr. Virid.

p. 182.

Sæculum XI. rat, Vir dunum ad Richardum Abbatem
A.C. 1031. se contulit, diuque apud eum commora-
 tus est. Quo tempore cum Poppo Ar-
 chiepiscopus Trevirensis pietatis causa
 Jerosolymam peregrinari statuisset, Si-
 meonem itineris Socium accepit, & in-
 de reversus eidem sedem in sua Diœcesi,
 ubicunque eam elegisset, obtulit. Illi
 placuit Cellula in quadam turri, prope
 portam Civitatis Trevirensis extructa,
 cui Archiepiscopus præsentibus Clericis
 populoque in Festo S. Andreae anno mil-
 lesimo vigesimo octavo solemniter ritu vo-
 lentem inclusit. In illa cellula Simeon,
 annis ferme septem exactis, Sanctam
 mortem obiit.

§. XXVIII.

Pacis publicæ consilia agitantur.

In duobus Conciliis Bituricensi & Lemo-
 vicensi, anno 1031. celebratis, de Pa-
 ce, quam Episcopi in Francia stabilire cu-
 piebant, sæpe mentio recurrit. Quod
 ut clarius intelligatur, in memoriam re-
 vocandum est, ab annis prope ducentis,
 nempe Ludovici Pii, lenissimi Principis,
 regno supremam Regum auctoritatem
 apud plerosque in toto Imperio, id est,
 in Francia, in Germania, in Italia viluisse.
 Cum enim singuli Principes, quorum
 ingens erat numerus, jus armorum sibi
 vindicarent, bellis & latrociniis cunctæ
 Regio-